

**Betreff: reactie internetconsultatie 'Wet financiering kinderopvang'
Belangenvereniging van Ouders in de Kinderopvang**

Utrecht, 28 november 2025

Geachte heer Verbaan, heer van Goor,

Na een lange aanloop verheugt het BOInK zeer dat er nu concrete stappen worden gezet waar het gaat om de invoering van een nieuw financieringsstelsel. Boink ziet zondermeer de voordelen van dit nieuwe stelsel waarbij de risico's voor ouders aanmerkelijk zijn teruggebracht. Wat ons echter opvalt in de algemene en artikelsgewijze toelichting is dat er weliswaar aandacht is voor de uitvoeringsrisico's aan de zijde van ouders maar dat een aantal risico's aan de ondernemerszijde onbelicht blijven. Zo wordt het risico voor het afsluiten van te ruime contracten door ouders wel genoemd, maar er is ook wel degelijk voor ondernemers een financiële prikkel om in een markt met een krap aanbod aan te sturen op onnodig ruime contracten.

Daarnaast blijkt uit de kwaliteit en kwantiteit van de gegevenslevering door houders aan Dienst Toeslagen dat een te groot percentage van de houders er gedeeltelijk of geheel niet in slaagt om op adequate wijze de gegevenslevering uit te voeren. Dit terwijl het duidelijk mag zijn dat een correcte gegevenslevering met het oog op de nieuwe rol van houders een absolute vereiste is om het nieuwe financieringsstelsel uit te kunnen voeren.

BOInK heeft altijd uitgedragen dat ondernemerschap binnen duidelijk kwalitatieve en financiële grenzen de kinderopvang veel goeds heeft gebracht. Tegelijkertijd begrijpen we heel goed dat de overheid zicht wil hebben op de doelmatigheid van de inzet van de door haar ten behoeve van kinderopvang ter beschikking gestelde middelen. Wij kijken dan ook naar de discussie over de instelling van een DAEB op pragmatische wijze. Staat de DAEB, toegankelijkheid, betaalbaarheid, een divers aanbod en maatschappelijk ondernemerschap niet in de weg, dan hebben wij alle begrip voor het besluit om een DAEB in te stellen.

BOInK deelt niet de directe vrees zoals door een deel van de politiek uitgesproken dat de uurprijs als gevolg van de verhoging van de overheidsbijdrage sterk zal stijgen. Monitoring is daarbij wel een belangrijke vereiste maar ook aandacht voor het risico dat bij een gelijkblijvende uurprijs er sprake is van verschraving van het aanbod. Wij, en zo blijkt ook uit het LKK rapport, zien dat hier bij de BSO al sprake van is. Pogingen om het vervoer binnen de BSO in rekening te brengen, in de dagopvang het apart factureren van luiers en voeding zijn daarbij recente voorbeelden. Het verbaast ons dan ook dat in de toelichting het apart factureren van luiers en voeding in de gastouderopvang als mogelijkheid wordt genoemd. Dit is een verkeerd signaal. Beide maken een onmisbaar deel uit van reguliere kinderopvang en horen gewoon onderdeel uit te maken van de geleverde dienst. Het is daarom moeilijk maar absoluut noodzakelijk dat een goede omschrijving van de dienst kinderopvang onderdeel uit gaat maken van dit nieuwe financieringsstelsel. Het moet voor houders mogelijk blijven om als gevolg van extra kosten voor huisvesting en extra inzet van middelen te variëren in uurprijs. Zoals het kostprijsonderzoek ook aantoont. Daar tegenover staat wel de instelling van een onafhankelijke toezichthouder kinderopvang die de doorzettingsmacht heeft om zicht te krijgen op mogelijke overcompensatie en daarbij ook de mogelijkheid krijgt om dit te corrigeren.

Ouders worden onder het nieuwe financieringsstelsel zeker waar het gaat om financiële risico's in hoge mate ontzorgd. De keerzijde is de grote afhankelijkheid van ouders van een correcte uitvoering door de houder. Zeker in een markt waarbij ouders in veel gevallen helemaal geen keuze hebben bij het kiezen van kinderopvang brengt dit een zeker risico met zich mee. De positie van ouders en

oudercommissies moet daarom versterkt worden. Transparantie waar het gaat om de door de houder over de desbetreffende ouder verstrekte gegevenslevering aan Dienst Toeslagen is daarbij een eerste vereiste. Maar ook transparantie over de kwaliteit en kwantiteit van de geleverde dienst richting de ouder en toezichthouder is hierbij een onmisbaar onderdeel.

BOInK heeft, waar het gaat om het leveren van goede kinderopvang, vertrouwen in het overgrote deel van de kinderopvangaanbieders. Dat neemt niet weg dat een klein deel van de kinderopvang, zie ook onze opmerking over de gegevenslevering, niet optimaal of zelfs zeer matig opereert. Veelal blijft dit buiten zicht doordat bijvoorbeeld deelname aan het LKK onderzoek niet verplicht is, en de GGD inspectie zich eenmaal beperkt tot een jaarlijks bezoek. Nu de overheid 96% gaat betalen is het onacceptabel dat deelname aan de door de overheid ingestelde kwaliteitsonderzoeken niet verplicht is.

De les van de kinderopvangtoeslagaffaire is dat zelfs wanneer het maar een relatief klein deel van de ouders betreft het toch tot een groot drama kan leiden. Feitelijk werd in de periode 2005-2017 maar een paar procent slachtoffer van deze affaire. Met andere woorden met om en na bij een miljoen kinderen die gebruik maken van kinderopvang kan het niet zo zijn dat een klein deel van de sector niet naar behoren functioneert. Het gaat altijd om kwetsbare kinderen en nog steeds drukbezette ouders. Wanneer 10% van de sector niet naar behoren functioneert worden 100.000 kinderen en hun ouders hierdoor getroffen. De onderbelichte kant van de toeslagenaffaire is dat een onevenredig deel van de getroffen ouders gebruikmaakte van gastouderopvang. Een reden te meer om er zorg voor te dragen dat bij de invoer van deze wet de regelgeving rondom gastouderopvang wel solide is. Daarvan is in het huidige voorstel nog geen sprake. Wat ook opvalt dat bij het bekende en goed zichtbare overgrote deel van de aanbieders van BSO en kinderdagopvang nauwelijks sprake is van slachtoffers van de kinderopvangtoeslagaffaire. Daaruit blijkt dat in de periode waarin de toeslagenaffaire speelde ouders op dit punt door hun kinderopvangaanbieder goed ondersteund werden. Nu realiseert BOInK zich heel goed dat de inrichting van het nieuwe financieringsstelsel erop gericht is om een drama van deze omvang te voorkomen. Maar hiaten in de uitvoering met als gevolg kwaliteitsverlies, verminderde toegankelijkheid en hogere kosten voor de laagste inkomens door niet professioneel handelen door houders, blijft voor ouders ook onder dit nieuwe stelsel een reëel risico.

In de bijgevoegde notitie gaan wij nader in op een aantal hierboven genoemde punten. BOInK heeft veel vertrouwen in de pedagogisch professionals en de aanbieders van kinderopvang. Maar de aanleiding voor dit nieuwe financieringsstelsel heeft ons geleerd dat we lessen moeten trekken uit de onvolkomenheden van het huidige stelsel teneinde de risico's voor kinderen en ouders in het nieuwe stelsel te voorkomen.

Met vriendelijke groet,

Gjalt Jellesma,
voorzitter BOInK

Nienke Willering
manager & secretaris BOInK

Notitie feedbackpunten

- De kinderopvang heeft nu al een aantal jaren ervaring met de gegevenslevering, toch is deze nog steeds niet op orde; de kwaliteit van de aangeleverde gegevens is onvoldoende, de aanlevering is nog ver verwijderd van een 100% aanlevering. BOink vraagt al jaren om een adequaat toezicht en handhaving omdat een accurate gegevenslevering de basis vormt voor het nieuwe financieringsstelsel. Doordat de invoering van het nieuwe financieringsstelsel twee keer is uitgesteld heeft dit nog niet tot zichtbare problemen geleid, maar feitelijk moet de aanlevering vanuit ouders voorafgaand aan de invoering van het financieringsstelsel per 1 januari 2029 volledig op orde zijn. Met andere woorden: het financieringsstelsel kan niet ingevoerd worden wanneer er zoals nu bij enkele tientallen procenten van de gegevenslevering niet voldaan wordt aan de eisen. Wanneer er daadwerkelijk sprake is van beperkende omstandigheden in de werkwijze van de dienst Toeslagen dan wel in de aanlevering van gegevens door ouders, dan moet dat op de kortst mogelijke termijn worden aangepakt. Zodat ouders geen beperkingen ondervinden waar het gaat om een volledige en foutloze aanlevering van de gegevens. Hierbij moet wel de kanttekening worden gemaakt dat er onderzocht moet worden waarom een groot aantal organisaties er wel in slagen om een volledige en foutloze aanlevering van deze gegevens te realiseren.
- Wij bestrijden de claim dat ouders met lage inkomens er niet op achteruit gaan. Door het afschaffen van de inkomensafhankelijke combinatiekorting (IACK), onder andere vanwege redenen die verband houden met de introductie van de nieuwe financiering kinderopvang, gaan de ouders met de laagste inkomens er door de combinatie met de 96% financiering van de kinderopvang, net zoveel als zij nu ontvangen, uiteindelijk netto wél op achteruit. Er is immers sprake van een negatief inkomenseffect door de belastingkorting die zij niet (meer) ontvangen.
- De voorgenomen gefaseerde uitrol van de nieuwe financiering leidt mogelijk tot (financiële) ongelijkheid tussen ouders in de overgangperiode; maatregelen zijn nodig om verschillen te beperken.
- De arbeidseis is en blijft voor bepaalde groepen ouders lastig aan te tonen; met name voor ouders bij wie niet automatisch kan worden vastgesteld dat zij aan de arbeidseis voldoen. Deze ouders worden extra belast door het handmatig moeten aanleveren van bewijsmateriaal en zij zullen zeer goed ondersteund moeten worden, waarbij ook mogelijkheden moeten zijn om dit niet alleen digitaal aan te leveren. Het risico is dat het proces van aanmelding en vaststelling voor het recht op een gesubsidieerde kinderopvang is voor sommige groepen omslachtig is en blijft. Termijnen en communicatie moeten daarom zeer duidelijk zijn.
- Sommige ouders lopen zelfs het risico op contractopzegging door ouders indien niet tijdig genoeg kan worden vastgesteld dat zij voldoen aan de arbeidseis. Immers; indien niet of niet tijdig kan worden vastgesteld of een ouder in aanmerking komt voor gesubsidieerde kinderopvang, wordt een houder in de gelegenheid gesteld om het contract te beëindigen. Hierbij is de vrije keuze van ouders om ook kinderopvang af te kunnen nemen tegen 100% eigen financiering in het geding en daarmee de toegankelijkheid van kinderopvang voor deze groep. En hier ontstaat zelfs de perverse prikkel om, in het kader van financiële zekerheid voor de ouder, alleen nog contracten af te sluiten dan wel voort te zetten met ouders waarvan binnen 5 dagen – en alleen indien dit voor start van de kinderopvang plaatsvindt - kan worden vastgesteld dat zij recht hebben op gesubsidieerde kinderopvang.
- Effecten op arbeidsparticipatie maar op de kwaliteit van kinderopvang zijn onzeker en moeten goed onderzocht worden. Dit vereist gedegen onderzoek en daarbij is het noodzakelijk bij een effectmeting om - voorafgaand aan de start van het nieuwe stelsel - in kaart te brengen hoe dit

onderzoek moet worden opgezet en uitgevoerd, teneinde ook een nulmeting te kunnen doen. Hierbij spreekt het wat BOink betreft voor zich dat onderzoek naar affecten op arbeidsparticipatie apart moet worden uitgevoerd van onderzoek naar effecten op kwaliteit en toegankelijkheid en spreiding in het gebruik van opvangdagen, waarvoor hetzelfde advies geldt.

- De combinatie van oplopend personeelstekort met een toenemende vraag als gevolg van de betere betaalbaarheid na invoering van het nieuwe financieringsstelsel zal zeer waarschijnlijk leiden tot een oplopend tekort aan capaciteit. BOink pleit nu al een paar jaar om te anticiperen op dit tekort en niet af te wachten. Er zijn maatregelen nodig om beschikbaarheid te waarborgen. Hierbij valt te denken aan een basis van twee dagen kinderopvang voor iedere ouder en 3 tot 5 dagen voor bepaalde doelgroepen. Het gaat bij deze groepen met name om mensen bij wie fysieke aanwezigheid een vereiste is voor het beoefenen van hun beroep (zorg, onderwijs, politie, openbaar vervoer etc.) Dit lijkt op het eerste gezicht een ongewenste maatregel, maar het is de enige wijze waarop zoveel mogelijk ouders kunnen blijven werken in combinatie met 1 dag thuiswerken, waarbij de ouder zelf de zorg voor het kind draagt. Hierbij tekenen wij aan dat de ervaringen opgedaan tijdens de Covid-periode laten zien dat één dag per week zelf de zorg voor de kinderen dragen voor werkende ouders misschien niet de eerste optie is maar wel realiseerbaar. Als perspectief kan hierbij worden meegenomen dat de informele opvang in Nederland nog steeds groter is dan de formele opvang.
- Bij verlies of het niet toekennen van het recht op gesubsidieerde kinderopvang moet de ouder altijd eerst de keuze krijgen om het contract voort/om te zetten in een overeenkomst tegen 100% eigen financiering, dit mag niet direct leiden tot een opzegging door de houder. Indien die eerste keuze voor de ouder niet aan de orde is ontstaan, zoals bij twee bullets hierboven beschreven is, een perverse prikkel voor houders om contracten op te zeggen zodra ouders het recht op gesubsidieerde kinderopvang tijdelijk of permanent verliezen. En ouders die het recht op gesubsidieerde kinderopvang verliezen terwijl zij al opvang afnemen hebben, vóór de periode van de opzegtermijn ingaat, voldoende tijd nodig om de financiële balans op te maken of zij daadwerkelijk in staat zijn de opvang tijdelijk of permanent volledig zelf te financieren en dus een 100% contract af te sluiten. Een ruime week is hiervoor te kort, zeker in het geval de veranderde situatie plots is ontstaan. BOink pleit dan ook voor een ruimere termijn.
- Gegevenslevering en een deugdelijke administratie zijn voorwaardelijk voor subsidie; eisen zoals bewaartermijnen en gegevensbescherming (AVG) moeten wettelijk worden vastgelegd. Dit geldt niet alleen voor de uitwisseling tussen houders en uitvoerder en uitvoerder en ouder, maar zeker ook voor de uitwisseling van gegevens tussen houder en ouder en dat is nog onvoldoende opgenomen in de voorliggende wet. Deze uitwisseling voldoet in de huidige situatie zeker niet altijd en daarom is het belangrijk dat hier voldoende waarborgen voor worden opgenomen in regelgeving. Bewaartermijnen moeten tevens worden vastgelegd en BOink stelt voor hierbij aan te sluiten bij bewaartermijnen zoals die wettelijk zijn vastgelegd voor bedrijven. Ten overvloede merkt BOink op dat inzicht minimaal over een jaar, maar liefst over meerdere jaren, in verschillende data waar het gaat om bedrijfsvoering een betrouwbaar beeld schetst over de mogelijkheid maar ook de onmogelijkheid van overcompensatie.
- Gastouders moeten bij niet voldoen van het gastouderbureau eenvoudig kunnen overstappen naar een ander gastouderbureau met behoud van kwaliteit en toegankelijkheid van de opvang voor ouders en kinderen. Het is daarom van belang om hiervoor nadere voorwaarden uit te werken, om te voorkomen dat de financiële consequenties hiervan op gastouders dan wel ouders worden afgewenteld.

- Een alleenstaand ouders met een WLZ-indicatie kan geen gebruik maken van gesubsidieerde opvang, dit leidt tot ongelijkheid, tussen verschillende groepen kwetsbare ouders en hun kinderen. De ongelijkheid wordt alleen nog maar versterkt doordat deze ouders afhankelijk zullen zijn van de SMI voor de financiering van kinderopvang. En zoals bekend zijn de verschillen in de wijze waarop de SMI wordt ingezet tussen gemeenten ook zeer groot, wat die ongelijkheid alleen maar verder vergroot. Dat is zeer onwenselijk en druist in tegen de belangen van ouders maar zeker die van kinderen! Ook alleenstaande ouders met een WLZ-indicatie zonder partner moeten daarom wat BOinK betreft toegang krijgen tot gesubsidieerde kinderopvang; een alleenstaande werkende ouder heeft immers ook recht op gesubsidieerde kinderopvang.
- De perverse prikkels voor houders om ruimere contracten aan te bieden worden onvoldoende tot niet erkend in het wetsvoorstel. Er wordt enkel en alleen uitgegaan van het risico dat ouders veel ruimere contracten gaan afnemen, ruimer dan zij nodig hebben en daadwerkelijk zullen gebruiken. Hiervoor zijn dan ook diverse mitigerende maatregelen opgesteld. Echter; BOinK wil erop wijzen dat er wel degelijk ook een prikkel is voor houders om ouders te verplichten dagen of uren af te nemen waaraan ouders zelf geen behoefte hebben, maar die onderdeel zijn van een afnamepakket. Denk bijvoorbeeld aan de afname van opvang op bepaalde dagen – de rustige woensdagen en vrijdagen als standaard onderdeel van een pakket. Hetzelfde geldt voor het verruimen van de openingstijden. Iets wat we ook nu al regelmatig zien in het spreekuur van BOinK, zonder dat ouders hieraan behoefte hebben of gebruik van (willen) maken. Zelfregulering door de sector is geen optie. Brancheverenigingen hebben op dit punt, zo blijkt al jaren, geen doorzettingsmacht en kunnen dit soort ontwikkelingen niet verbieden. De regering zal hiervoor daarom in samenwerking met de sector een normenkader moeten vaststellen en dit vervolgens beleggen in lagere regelgeving. Zeker in tijden waarin de vraag groter is dan het aanbod hebben ouders vaak geen andere keuze dan akkoord te gaan met een bepaald aanbod wat niet aansluit bij hun wensen en normen.

Immers; hoe langer de wachtlijsten, hoe zwakker de positie van de consument. Aangezien de verwachting is dat de wachtlijsten alleen maar zullen toenemen, moeten juist ook ouders hierin beschermd worden.
- BOinK heeft er alle begrip voor dat de overheid wil sturen op de aanwezigheid van kinderen. Kinderopvang is nu al een schaars goed en de schaarste zal alleen maar toenemen, wanneer het voor een grote groep ouders goedkoper wordt. Het risico dat ouders en ouders ruimere contacten afsluiten dan wel aanbieden dan noodzakelijk is een reële mogelijkheid. Dat is uiteraard onwenselijk en staat haaks op het uitgangspunt dat kinderopvang voor zoveel mogelijk kinderen toegankelijk moet zijn. Ten aanzien van het voorstel om de aanwezigheidsnorm in te richten op basis van het aantal aanwezigheidsuren geldt dat dat noch passend, noch wenselijk is. Zowel bij de inrichting van kinderopvangorganisaties als bij gebruik door ouders zijn dagdelen en/of dagen een beter passende norm. En ten alle tijden moet, in het belang van kinderen, worden voorkomen dat ouders gedwongen worden om hun kind op de opvang aanwezig te laten zijn terwijl dat niet hun eigen keuze is. Kennis van de praktijk is cruciaal voor de inrichting van dit onderdeel. Dit punt zal daarom in samenwerking met de sector verder uitgewerkt moeten worden en BOinK wil hier natuurlijk bij betrokken zijn om, samen met andere branchepartijen, hier een bijdrage aan te leveren.
- Transparantie over facturatie en kosten is noodzakelijk; voor de overheid die het overgrote deel van de kinderopvang financiert in het nieuwe stelsel, om allerlei redenen. Maar zeker ook voor ouders, waar het gaat om het kunnen vergelijken van kinderopvang en het kunnen maken van een passende keuze voor opvang en inzicht in de kosten. Uit het jaarlijkse prijsonderzoek van BOinK, komt jaar in jaar uit dat een niet onaanzienlijk deel van de kinderopvangorganisaties geen of nauwelijks informatie over het door hun gehanteerde uurtarief verstrekt. Zeker op het moment dat 96% van de kosten door de overheid wordt vergoed en het geld rechtstreeks naar de uitvoerder gaat is het

belangrijk dat de samenhang tussen prijs en prestatie zichtbaar blijft. Los van de zichtbaarheid van de door de aanbieder gehanteerde uurtarief is het noodzakelijk dat er een heldere splitsing komt in de facturatie naar ouders. Hetzelfde geldt voor het aanbod en de financiële informatie voorafgaand aan de daadwerkelijke opvang. Hiervoor is het noodzakelijk in zowel de overeenkomst als de facturen het volgende onderscheid te maken:

- tarief tot MUP: 96% subsidie versus 4% ouderbijdrage
- tarief boven MUP: 100% ouderbijdrage op boven-MUP
- aanvullende diensten: 100% facturatie aan ouders

BOInK is van mening dat er bij lagere regelgeving voorwaarden aan dit punt zouden moeten worden gesteld. Ten aanzien van die aanvullende diensten is het echter voorwaardelijk dat helder moet zijn wat daadwerkelijk aanvullende diensten zijn en wat feitelijk tot de dienst kinderopvang zelf zou moeten behoren.

- Ten aanzien van de dienst kinderopvang is het noodzakelijk dat er een heldere definitie komt van het begrip 'dienst kinderopvang'. Deze dienst moet ten alle tijden het belang van de ontwikkeling van kinderen dienen en mag hierin niet belemmerend werken. Het moet echter ook helder zijn wat hiervoor verwacht mag worden. Nu ontbreekt het aan duidelijkheid over wat de dienst kinderopvang minimaal behelst, wat leidt tot onduidelijkheid over wat ouders feitelijk mogen verwachten voor welk tarief. Zolang hier geen helderheid over is, geldt ook dat er risico schuilt in het uitkleden van de dienst, zonder dat de prijzen navenant mee dalen. Dan lopen we het risico op misschien betaalbare – want onder of gelijk aan de MUP – kinderopvang die in meer of mindere mate uitgekled is. Dit leidt tot het risico dat ouders alsnog met zeer hoge lasten worden geconfronteerd omdat wat normaalgevoels tot reguliere kinderopvang hoort nu bij ouders als 'aanvullende diensten' wordt gefactureerd. En met als kosten komen dan vanzelfsprekend volledig voor rekening van ouders, met als gevolg: een veel hogere bijdrage dan de 4% zoals in de wet voorzien. Ook dit betekent vooral voor de laagste inkomensgroepen een extra risico op hogere kosten en daardoor minder toegankelijkheid.
- Vooralsnog acht BOInK tariefregulering niet wenselijk. Maar indien uit monitoring van de tarieven blijkt dat de sector onverantwoord omgaat met tariefstijgingen, acht BOInK het wenselijk om te onderzoeken of tariefregulering hiervoor een passende maatregel is. BOInK is het er dan ook mee eens dat hiervoor mogelijkheden worden opgenomen in de wet, om eventueel later in te kunnen grijpen en maatregelen op te stellen. Overigens geldt ook hiervoor; volstreekte helderheid over wat de 'dienst kinderopvang' behelst is voorwaardelijk.
- Waar het gaat om het vergroten van transparantie over het aanbod, tarieven, en kwaliteit, geldt; zolang de kaders ontbreken over wat de dienst kinderopvang minimaal in moet houden, ontbreekt ook voldoende transparantie over het aanbod. En waar het gaat om de argumentatie dat meer transparantie eraan bij draagt dat ouders beter geïnformeerd keuzes kunnen maken en dan makkelijker van kinderopvang kunnen wisselen en minimale dienst kinderopvang ontbreekt het volgende. Ouders wisselen met het oog op bereikbaarheid maar vooral het belang van continuïteit van hun kinderen zelden van opvang. Veronderstellen dat deze prikkel vanuit ouders komt in hun rol van kritische consument is voltrekt niet realistisch. Dat constateert BOInK ook al sinds de invoering van de wet in haar dagelijks spreekuur. Bovendien speelt hierbij ook een rol dat kinderopvang een vertrouwensgoed is en ouders terecht veel waarde hechten aan een goede relatie met de organisatie die samen met hen zorgdraagt voor hun kind. Maar al te vaak durven ouders geen kritische positie in te nemen, aangezien zij zorgen hebben wat de invloed daarvan in negatieve zin is op de samenwerkingsrelatie met de kinderopvang en daarmee op de opvang en zorg voor hun kind. Soms leiden deze verstoorde relaties en soms zelfs tot eenzijdige opzeggingen. En helaas moeten wij dus constateren dat dit meer dan eens ook daadwerkelijk het geval is. Het is van groot belang meer inzicht te krijgen in de soms tegenstrijdige belangen en het verschil in

(informatie)positie van ouders. Ook het feit dat ouders zowel contractpartner zijn als een pedagogisch partnerschap hebben met de organisatie kan elkaar bijten, zoveel is hieruit wel duidelijk. Kortom; deze argumentatie past op geen enkele wijze bij wat kinderopvang is, voor kinderen en ouders.

- Bij spoedplaatsingen starten ouders met een 100% overeenkomst. Als daarna duidelijk wordt dat zij recht op gesubsidieerde kinderopvang, zal de organisatie alsnog 96% vergoeding tot de MUP voor hen ontvangen. Ouders hebben dan dus recht op terugbetaling van dat bedrag. Aangezien er geen betalingsrelatie is tussen uitvoerder en ouders, verloopt dit via de houder. Hiervoor moet een kader ontwikkeld worden, waarbij in zowel het proces als termijnen van terugbetaling vastgelegd moeten worden.
- Op dit moment is er in de kinderopvang sprake van beperkte marktwerking waarbij feitelijk de GGD, die de inhoudelijke prestaties van de kinderopvang meet, als marktmeester functioneert. BOInK vindt dat de GGD haar inspectietaak over algemeen naar behoren uitvoert maar zij is niet ingericht om als marktmeester te functioneren. Een onafhankelijke financiële toezichthouder is nodig. Maar ook het organiseren van het financieel toezicht zoals nu voorgesteld binnen het ministerie is niet wenselijk. Tegenover de vrijheid van de aanbieder om een divers aanbod te kunnen realiseren met een daarop afgestemde uurtarief staat het belang van de doelmatigheid van de besteding van overheidsgeld. BOInK heeft altijd de positieve bijdrage van het ondernemerschap, zowel kwalitatief als kwantitatief, onderkent en benadrukt. BOInK begrijpt de zorgen bij de sector over het beperken van de zogenaamde overcompensatie. Maar begrijpt ook dat een overheid die 96% van de rekening betaald, grip wil houden op de doelmatige besteding van deze gelden. Alleen een onafhankelijk, specifiek op de kinderopvang gerichte toezichthouder kan de balans bewaken tussen deze twee belangen. Hiermee wordt ook tegemoetgekomen aan de zorg van de Tweede Kamer over mogelijke overwinsten na invoering van het nieuwe financieringsstelsel.
- In de transitieperiode moeten ouders tijdig kunnen controleren of hun aanbieder voldoet aan de nieuwe eisen. Immers; de meeste ouders nemen dan al kinderopvang af bij een aanbieder en zullen niet willen wisselen vanwege de nieuwe financiering. Zij moeten er echter wel op kunnen vertrouwen dat ook in de nieuwe situatie financiering bij de huidige kinderopvang geborgd is. Dit maakt dat ouders in een vroegtijdig stadium moet kunnen controleren of hun kinderopvangaanbieder ook in de nieuwe situatie voldoet aan de gestelde eisen. Hiermee moet rekening worden gehouden bij de inrichting van het transitieproces.
- Met de voorgestelde maatregelen ten aanzien van het bevorderen van transparantie wordt gesuggereerd dat de positie van de oudercommissie versterkt wordt omdat zij betere informatie krijgen. Maar ook dan kan een houder het gegeven advies nog steeds naast zich neerleggen, mits voorzien van voldoende argumentatie. Of die argumentatie daadwerkelijk voldoende is en inhoudelijk correct, is niet altijd vast te stellen voor de oudercommissie. Dit is ook geen vraag die voorgelegd kan de geschillencommissie, daar deze zich niet uitspreekt over de inhoudelijke argumentatie maar alleen over het gevolgde proces in de adviesprocedure. Feitelijk is hiermee dus geen sprake van de versterking van de positie van de oudercommissie. Bovendien geldt dat de uitspraken van de geschillencommissie niet algemeen verbindend zijn; noch voor andere ouders binnen dezelfde organisatie, noch voor andere oudercommissies c.q. locaties binnen dezelfde organisatie, noch voor de gehele sector. De werking van de geschillencommissie is op dit punt dus zeer beperkt. En: wanneer de transparantie zich alleen beperkt tot de financiële kant van het aanbod is dit nog steeds incomplete informatie; het gaat immers om de financiën in relatie tot het aanbod en dus de inhoudelijke kwaliteit. De enige oplossing die zou kunnen bijdragen is het versterken van het recht van de oudercommissie waar het gaat om de medezeggenschap en dit niet te beperken tot enkel adviesrecht.

- Tot de ingangsdatum van het nieuwe financieringsstelsel is een ingroeipad afgesproken binnen het huidige stelsel van kinderopvangtoeslag. Gezien de steeds hogere percentages kinderopvangtoeslag en daarmee steeds hogere bedragen die aan ouders worden uitgekeerd, geldt ook dat de risico's ten aanzien van fouten en terugvorderingen steeds hoger worden. Terwijl ouders als aanvragers dus voor steeds hogere bedragen volledig verantwoordelijk voor zijn. Dit vraagt om beschermende maatregelen voor ouders in dit ingroeipad.
- Ouders moet altijd geïnformeerd worden over beschikkingen en besluiten van de uitvoerder, aangaande de betreffende ouder zelf, ook wanneer die de houder aangaan. De gevolgen zijn immers ook merkbaar voor ouders en hun kind(eren). In het kader van transparantie moet de gegevenslevering door de houder, aangaande de ouder, verstrekt aan de uitvoerder moeten proactief voor de betreffende ouder(s) inzichtelijk zijn. De ouder moet immers na kunnen gaan of de gegevenslevering correct en compleet is.